

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Pardubický inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

**Základní škola Sloupnice 14,
okres Ústí nad Orlicí**

Sloupnice 14, 565 53 Sloupnice

Identifikátor školy: 600 104 788

Termín konání orientační inspekce: 19. – 22. listopad 2001

Čj.	105 015/02-5126
Signatura	oj5cv101

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola ve Sloupnici je úplná škola s devíti třídami. V letošním školním roce ji navštěvuje 214 žáků, z toho je 30 dojíždějících z okolních sedmi obcí. Podle Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, čj. Be/01/99, ze dne 5. března 1999, sdružuje základní školu a školní družinu. Od 1. ledna 1996 je právním subjektem.

Výuka ve všech ročnících probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola, čj. 16 847/96-2.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Hodnocení průběhu vzdělávání na 1. stupni

Hodnocení průběhu vzdělávání bylo provedeno na základě hospitací v hodinách českého jazyka, matematiky, prvouky a vlastivědy.

Týdenní časové dotace sledovaných předmětů jsou v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu. Začlenění probíraného učiva do jednotlivých ročníků odpovídalo učebním osnovám. V matematice neměly vyučující do tematických plánů zařazeny Úpravy a doplňky vzdělávacího programu Základní škola, čj. 25 018/98-22, platné od 1. září 1998. V třídních knihách 4. a 5. ročníku nebyla doložena výuka psaní jako součásti českého jazyka. Učitelky se na vyučování připravovaly většinou kvalitně, pečlivě promýšlely strukturu hodin, stanovené výukové cíle byly vesměs přiměřené.

Z pěti vyučujících splňuje požadavky odborné a pedagogické způsobilosti pro výuku na 1. stupni pouze jedna učitelka, která do školy nastoupila v září 2001 po ukončení pedagogické fakulty. Dvě vyučující jsou odborně způsobilé pro výuku předmětů na 2. stupni, další absolvovala bakalářské studium pedagogiky volného času. Jedna učitelka má střední pedagogické vzdělání, obor vychovatelství. Všechny učebny 1. stupně jsou funkčně zařízené a vybavené, v některých jsou nové lavice a židle. Používané učebnice odpovídají schválenému seznamu učebních textů, pracovní sešity jsou využívány převážně v nižších ročnících. V kabinetech mají vyučující k dispozici standardní množství učebních pomůcek a didaktické techniky. Jejich zapojení v hodinách však bylo různé, v některých učitelky používaly nástěnné obrazy, knihy, encyklopedie, mapy, glóbus, v jiných bylo využití názorných pomůcek minimální či zcela chybělo. S didaktickou technikou vyučující nepracovaly vůbec. Psychohygienické zásady jsou ve škole dodržovány, pitný režim je zajištěn z fontánek na chodbách. Prostředí tříd i ostatních prostor bylo vyzdobené pracemi žáků, působilo podnětně, esteticky.

Průběh sledované výuky měl rozdílnou úroveň. V některých hodinách byla patrná promyšlená organizace práce s množstvím připravených činností. Nové informace žáci získávali na základě již známých faktů. Z hlediska efektivity vyučovacího procesu byly přínosem skupinové aktivity a činnosti probíhající na koberci. Učitelky řídily výuku jasnými a srozumitelnými pokyny. Hodiny českého jazyka byly převážně zaměřené na opakování a procvičování mluvnického učiva. K jeho důkladné fixaci přispívaly aktivizující formy práce, zájem žáků o předmět pozitivně ovlivňovalo zařazení soutěží a her. V sešitech byly některé práce učitelkou neopravené. Hodiny čtení vyučující rozčlenily na přípravu článku, vlastní četbu a další práci s textem. Žákům objasňovaly významy slov a slovních spojení, připomínaly správné výrazné čtení. Nechybělo výchovné využití témat. V hodinách

matematiky žáci procvičovali učivo vyložené v minulých lekcích. Učitelky usilovaly o aktivní zapojení všech žáků zařazováním zajímavých úloh a forem práce, které jim umožňovaly pohyb po třídě. K vysvětlení obtížného učiva přispělo jeho znázornění na tabuli. Netradičně vedená hodina vlastivědy se vyznačovala logickou návazností jednotlivých částí. Všechny činnosti byly cílené a časově uspořádané. Nové učivo vyučující vyvodila na základě životních zkušeností žáků a jejich dřívějších znalostí. Zařazená práce ve skupinách byla smysluplná, úzce navazovala na aktuální téma. V závěru nechybělo shrnutí důležitých faktů. Zápisy v žákovských sešitech jsou přehledné a stručné. Pro výuku prvouky a přírodovědy volily učitelky formu otázek a odpovědí, neboť probírané kapitoly byly žákům blízké a dokázali o nich sami vyprávět. Učivo mělo silný výchovný podtext. V jedné hodině vyučující rozvíjela pomocí dramatické výchovy žákovské představy. V několika vyučovacích jednotkách chyběla psychorelaxační část výuky a závěrečné zopakování učiva.

Motivace žáků měla v jednotlivých hodinách odlišnou úroveň. V některých byla zařazena kvalitní motivace vstupní i v průběhu hodin, někde byla motivační složka minimální. Občas vyučující využily příklady z praxe, vlastní zkušenosti žáků a jejich znalosti z jiných předmětů. Ve všech hodinách bylo ověřováno pochopení učiva, někde chybělo využití zpětné vazby s analýzou chyb. Většina učitelek zohledňovala individuální možnosti žáků. Hodnocení mělo převážně charakter pozitivní motivace, v závěru však často scházelo.

Komunikace vyučujících se žáky byla vesměs založena na vzájemné důvěře, atmosféře spolupráce a dobré znalosti žákovských osobností. Při výuce většina učitelek rozvíjela komunikativní dovednosti žáků, rozšiřovala jejich slovní zásobu a celkové vyjadřování. Některé však hovořily převážně samy. V jedné z hodin nebyla ujasněna pravidla vzájemné komunikace, krátká pedagogická praxe se projevila dosud malou autoritou vyučujících.

Příprava hodin, organizace, metody a formy práce jsou hodnoceny jako velmi dobré. Plánování, podmínky výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace mají průměrnou úroveň.

Celkově je výuka na 1. stupni hodnocena jako průměrná.

Anglický jazyk 4. – 9. ročník

Tříhodinová týdenní dotace výuky byla v souladu se schváleným učebním plánem a probírané učivo odpovídalo učebním osnovám. Stanovené výukové cíle byly většinou vzhledem k aktuálnímu složení tříd reálné, pouze v nejvyšším ročníku vyučující přeceňovala schopnosti části žáků. Příprava obou učitelek na hodiny byla kvalitní. Jedna z vyučujících splňuje požadavky odborné i pedagogické způsobilosti pro výuku anglického jazyka, druhá odborně způsobilá není.

Kmenové třídy, v nichž se vyučovalo, jsou prostorné a světlé. Při výuce žáci pracovali s kvalitními učebnicemi, k dispozici mají i pracovní sešity. Názorné pomůcky ani jiné materiály učitelky v hodinách nevyužívaly, z didaktické techniky byl do práce zapojen magnetofon.

Vyučující upřednostňovaly frontální vyučování s převahou společné práce nad samostatnou. Občas byly uplatněny prvky kooperativního učení, především při nácviku rozhovoru a při jeho dramatizaci. Většinu vyučovacího času učitelky věnovaly různorodé práci s textem - hlasité i tiché četbě, překladu, reprodukci, vyhledávání informací atd. S výjimkou hodin 9. ročníku byl zařazován poslech textu namluveného rodilým mluvčím. Organizační pokyny vyučující vydávaly v angličtině. V některých hodinách chyběla relaxační část.

Při výuce byla užívána vstupní i průběžná motivace. Při zadávání úkolů u mladších žáků učitelka respektovala zásadu přiměřenosti, zohledňovala jejich individuální dispozice. Žáci

byli vedeni k sebekontrolé. V hodinách nejvyššího ročníku byla část žáků demotivována rychlým tempem a přílišnou náročností vyučující. Slabší žáci neměli možnost úspěšného uplatnění ve výuce. Kontrola žákovských sešitů tyto skutečnosti včetně velmi přísné klasifikace potvrdila. V závěru sledovaných hodin chybělo celkové zhodnocení práce.

Při výuce žáci rozvíjeli své komunikativní dovednosti, komunikace byla většinou založena na vzájemné důvěře. Verbální a neverbální projevy učitelky odborně i pedagogicky způsobilé byly klidné, vstřícné, kultivované, což se odrazilo v aktivní spolupráci žáků. Žáci 9. ročníku se do výuky příliš nezapojovali, jejich vztah k předmětu negativně ovlivňuje osobnost vyučující.

Plánování, příprava a podmínky výuky jsou hodnoceny jako velmi dobré. Organizace, metody a formy výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace jako průměrné. Celkově je průběh vzdělávání v anglickém jazyce hodnocen jako průměrný.

Hodnocení průběhu vzdělávání na 2. stupni

Humanitní předměty

Hodnocení průběhu vzdělávání v předmětech český jazyk, dějepis a občanská výchova bylo provedeno pomocí přímé hospitační činnosti, pohovorů s vyučujícími, posouzením materiálně-technického zázemí výuky a na základě analýzy vedené pedagogické dokumentace.

Časové týdenní dotace daných předmětů jsou v souladu s učebním plánem vzdělávacího programu Základní škola. Zařazení jednotlivých složek výuky českého jazyka, tj. jazykového vyučování, slohového výcviku a literatury, je proporcionální. Vyučujícími zpracované tematické plány učiva všech tří předmětů odpovídají učebním osnovám, jsou nastíněním hlavních oblastí činnosti, většinou bez další bližší specifikace. Průběžná vzájemná konzultace okruhů výuky, a tím zajištění její návaznosti mezi jednotlivými ročníky, nebyla vysledována. Výukové postupy v hospitovaných hodinách vedly k dílčímu naplňování vzdělávacích cílů programu. Vzhledem k tomu, že učitelky českého jazyka nejsou odborně vyškoleny k reedukační činnosti, nejsou nastoleny příznivé podmínky ke speciální péči o žáky, u kterých byla odborným pracovištěm diagnostikována specifická vývojová porucha učení. V běžné výuce jim zpravidla nebyla věnována výraznější pozornost, podřizovali se úkolům zadávaným frontálně.

Hodiny českého jazyka v 7., 8. a 9. ročníku vede učitelka, která svým dosaženým vzděláním naplňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti v souladu s obecně platným právním předpisem. Pedagogická činnost vyučující odborně způsobilé mj. pro výuku dějepisu byla sledována v hodinách českého jazyka 6. ročníku a v předmětech dějepis a občanská výchova. Vyučování probíhá v běžných podmínkách kmenových tříd. Využití didaktické a reprodukční techniky nebylo zaznamenáno, vyjma krátké hudební ukázky v literární výchově 9. ročníku. Při výuce českého jazyka převažovalo základní využití učebnic, tabule a sešitů žáků. Názorným nástěnným materiálem, vztahujícím se k probíranému či opakovanému učivu zejména mluvnického charakteru, nejsou třídy - kromě 9. ročníku - flexibilně vybaveny. Kabinet českého jazyka prozatím neobsahuje v širším měřítku pomůcky a učební materiály pro zpestření a vyšší efektivitu vyučovacího procesu. Některé příručky jsou k dispozici alespoň v menším množství, ale nevyužívají se v dostatečné míře (např. Pravidla českého pravopisu). Úroveň výuky byla snížena absencí zdrojů informací pro žáky, např. slovníků spisovné češtiny či cizích slov, různých encyklopedií apod. V hodinách literární výchovy se objevovaly ukázky knižních titulů, konkrétně rozšiřující výklad nové látky. Vzorovým způsobem byla názornými pomůckami doplněna výuka dějepisu, probíranou látku

dokreslovaly makety keltských nástrojů, historické knihy, průběžně byla zařazována činnost s dějepisnými atlasy.

V organizaci výchovně vzdělávacího procesu byly u vyučujících sledovány odlišné přístupy. Hodinu českého jazyka v 6. ročníku charakterizovalo pozitivní navození pracovní atmosféry, využití pohádkových motivů k formování žákovské osobnosti a rozvoj jejich čtenářských a komunikativních dovedností. Ve výuce dějepisu byly velmi vhodně uplatněny kooperativní techniky učení, skupinová práce prolínala celou vyučovací jednotkou. Hodina občanské výchovy reflektovala nižší míru zkušeností vyučující s tímto předmětem (přemíra pojmů, místy abstraktní výklad bez přiblížení se praktickým zkušenostem žáků a životu společnosti). Učitelka českého jazyka třech nejvyšších ročníků preferovala tradiční pojetí výuky. Aktivní činnosti se zpravidla účastnilo jen několik žáků, ostatní pasivně přihlíželi dění ve třídě. Negativem těchto hodin bylo pravidelně se opakující nerespektování jejich závěru ze strany vyučující, pokyny sdělované o přestávce včetně zadávání domácího úkolu apod. Chování učitelky je v rozporu se základním právem žáků na odpočinek a přípravu na další vyučovací hodinu.

Motivační působení na žáky vyučující aplikovaly s odlišnou intenzitou. V některých hodinách chybělo využití praktických a sociálních zkušeností žáků k obohacení předkládaných teoretických poznatků a nových skutečností. Prověřování znalostí učitelky zařazovaly v malé míře. Výjimečně kladly příliš silný důraz na pamětní zvládnutí učiva bez využití aplikačních vztahů. Zadávané úkoly ve sledovaných hodinách přímo neodrážely individuální dispozice žáků. Přístup učitelky s celkově velmi náročnými požadavky, vysokými kritérii úspěšnosti (klasifikace písemného prověřování vědomostí je nastavena nekompromisně přísně) vytváří pro některé žáky nepříznivé klima výuky se stresujícími prvky. Pouze některé vyučovací jednotky byly uzavřeny hodnocením, případně sebehodnocením, výkonu žáků.

Komunikace mezi vyučujícími a žáky korespondovala se způsobem vedení hodin. V projevu jedné učitelky se místy objevoval imperativní způsob přístupu k práci žáků, používala výrazy typu „honem, rychle“, což nepřispívalo ke klidné a vstřícné atmosféře ve třídě. V hodinách druhé vyučující bylo zaznamenáno klima pozitivních vztahů, tolerance a produktivní spolupráce.

Plánování a příprava výuky jsou hodnoceny jako velmi dobré. Podmínky, organizace, metody a formy výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace jako průměrné.

Celkově je průběh vzdělávání v humanitních předmětech hodnocen jako průměrný.

Matematika

Čtyřhodinová týdenní dotace výuky ve všech ročnících 2. stupně je v souladu se schváleným učebním plánem. Probírané učivo odpovídalo učebním osnovám. Vyučující mají zpracovány tematické plány, jejich kontrolou nebyla zjištěna obsahová duplicita učiva, návaznost jednotlivých ročníků je zřejmá. Příprava učitelek na výuku byla většinou kvalitní, u méně zkušené vyučující chyběla větší metodická propracovanost. V 9. ročníku je zařazen volitelný předmět – seminář z matematiky. Vzhledem k tomu, že ho navštěvují všichni žáci, vychází jeho náplň z hodin matematiky.

Obě učitelky splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti pro výuku daného předmětu. Vyučování probíhá v prostorných, vzdušných kmenových třídách, které jsou vybaveny novými lavicemi a židlemi. Ostatní nábytek je starý, opotřebovaný. Žáci při výuce pracovali s platnými učebnicemi. Při hodinách většinou nebyly využívány žádné učební pomůcky, což mělo negativní vliv zvláště na úroveň výuky v nižších ročnících.

Vyučovací hodiny byly vedeny klasickým způsobem, převažovala v nich společná práce.

Prostor pro samostatné, aktivní učení byl minimální. V 6. a 7. ročníku vyučující po zadání samostatné práce nenechávala žákům dostatečný čas na její vypracování a příliš brzy jim předkládala správné řešení úkolu. Tím tato forma ztrácela svůj smysl, žáci se nesnažili prokázat své znalosti, čekali, až si bez námahy opíší výpočty a výsledky z tabule. Zkušenější učitelka při výuce rozvíjela logické myšlení žáků, navozovala jejich životní zkušenosti. Pro výklad nového učiva využívala metodu rozhovoru se žáky. V hodinách obou učitelek se neobjevily skupinové aktivity, nebyly uplatňovány kooperativní techniky učení. Vyučovací čas nebyl občas dostatečně efektivně využíván. Vyučující vydávaly srozumitelné organizační pokyny, učivo interpretovaly věcně správně. V hodinách často chyběly relaxační prvky a závěrečné shrnutí učiva.

Při výuce byla používána většinou motivace pochvalou, povzbuzením, oceněním snahy žáků. Ve vyšších ročnících učitelka zařazovala úkoly z praxe, objevily se mezipředmětové vztahy, hodiny 6. a 7. ročníku byly motivačně chudé. Opakování vycházelo z probraného učiva. Nedostatkem byla absence závěrečného zhodnocení žákovských výkonů.

Vzájemná komunikace byla založena na akceptování dohodnutých pravidel. Učitelky vytvářely prostor pro diskusi. Jejich verbální a neverbální komunikace byla rozdílná, u jedné nápadná, osobitá, u druhé nevýrazná. Projevy nežádoucího chování žáků se neobjevily.

Plánování a příprava výuky jsou hodnoceny jako velmi dobré. Podmínky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace jako průměrné.

Celkově je průběh vzdělávání v matematice hodnocen jako průměrný.

Fyzika

Učební plán předmětu je v souladu se zvoleným vzdělávacím programem. Přehledně vypracované tematické plány rozvrhují učivo osnov do jednotlivých měsíců roku. Některé kapitoly jsou zahrnuty ve dvou ročnících, protože dochází k postupnému nákupu nové řady učebnic. Zařazeno je i učivo spojené s chováním lidí při mimořádných událostech. V 8. a 9. ročníku plán počítá vždy se dvěma konkrétními laboratorními pracemi.

Fyziku vyučuje pedagogicky i odborně způsobilá učitelka. Její krátká praxe a nemožnost konzultovat praktické stránky vyučovacího procesu s jiným odborníkem na tento předmět se odrazila na kvalitě jednotlivých hodin. Škola nemá odbornou učebnu fyziky, proto se její výuka odehrává v kmenových třídách. Tím jsou omezeny možnosti žákovských i demonstračních pokusů. Ve sledovaných hodinách byly provedeny pro zpestření učiva pouze experimenty s Van de Graafovým generátorem. Z dalších pomůcek vyučující využívala lupy a hranoly v úvodu učiva optiky a podle potřeby matematicko-fyzikální tabulky, sbírky fyzikálních příkladů a namnožené texty písemných prověrek. Žádná didaktická technika do hodin zapojena nebyla.

V organizaci výchovně vzdělávacího procesu měly sledované hodiny společné znaky. Učitelka je měla připravené v klasickém duchu výuky. Vždy první část věnovala prověřování znalostí učiva písemnou nebo ústní formou, pak následoval výklad metodou řízeného rozhovoru se žáky a v případě dostatku času procvičení (podle možností na příkladech) nebo shrnutí probraného učiva. Před písemným opakováním vyučující zadané otázky s žáky neprocházela, ti se dali ihned do práce a teprve pak byly postupně zodpovídány jejich případné dotazy. Po skončení písemného zkoušení řešila učitelka se žáky jednotlivé odpovědi. Příklady nebo převody z časových důvodů opakovane počítala na tabuli sama. Výklad byl vždy správně odborně připraven, ale zvolená frontální forma neumožnila aktivní zapojení většiny žáků do výuky. Relaxační chvilky vyučující nezařazovala.

V hodinách byla začleněna aktualizace učiva i příklady z praxe, vhodné byly i prvky problémového vyučování. Občas chybělo zdůraznění mezipředmětových vztahů. Žáci byli

během výuky přiměřeně chváleni. Na závěrečné zhodnocení hodiny čas nezbýval. Prvky sebehodnocení či sebereflexe žáků při výuce nebyly zaznamenány.

Ve sledovaných hodinách řada žáků nepromluvila, přičemž vyučující tomuto nedostatku nevěnovala pozornost. Její vlastní slovní projev byl klidný, kultivovaný. Během výuky se snažila respektovat osobnost žáků i jejich individuální dispozice (např. neznalost látky po nemoci).

Plánování a příprava výuky jsou hodnoceny jako velmi dobré. Podmínky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace jako průměrné.

Celkově je průběh vzdělávání ve výuce fyziky hodnocen jako průměrný.

Chemie a přírodopis

Tyto předměty jsou ve škole vyučovány v souladu s učebním plánem i osnovami zvoleného vzdělávacího programu. Vyučující má v tematických plánech stanoveny nejen rámcové počty hodin, ale i podrobné rozvržení učiva do jednotlivých měsíců. Aktuálně jsou doplněna témata související s chováním lidí při mimořádných situacích. V plánech jsou konkrétně časově i tematicky zařazeny laboratorní práce. K obsahové duplicitě učiva nedochází. Další možnost získat přírodovědné vědomosti mají žáci v přírodovědném a včelařském kroužku.

Předměty vyučuje učitelka, která je pověřena funkcí výchovné poradkyně a splňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti pro výuku matematiky a přírodopisu. Na vyučování chemie tato okolnost nemá negativní vliv. Vyučující na základě bohatých zkušeností a znalostí specifik žáků dokázala připravit hodiny nejen věcně správně, ale i poutavě. Ve škole není kabinet ani samostatná odborná učebna chemie a přírodopisu. Pomůcky jsou rozptýleny do skříní v učebnách. Tato skutečnost ztěžuje přípravu na vyučování, ale v důsledku na něj nemá záporný dopad. Při výuce byly použity nástěnné obrazy, pracovní listy, namnožené doplňkové materiály, didaktická technika nikoliv. V hodinách chemie vyučující prováděla mnohé demonstrační pokusy.

Vyučování obou předmětů mělo vysokou úroveň. Učitelka vedla žáky k samostatné práci s textem v učebnici, k následné prezentaci nastudovaného materiálu ostatním spolužákům a ke spoluvytváření zápisu z hodiny, který podle jejich návrhů psala na tabuli. V 9. ročníku diktovala poznámky žákům průběžně během výkladu. Zkoušení předkládala v písemné podobě, v jednom případě ve formě tajenky. Výsledky písemného opakování další hodinu se třídou rozebrala, sdělila bodování jednotlivých odpovědí a bodové rozpětí pro klasifikaci, vyhodnotila zvládnutí jednotlivých otázek a chybně zodpovězené úkoly se žáky znovu procvičila. V jiné hodině bylo významným momentem to, že východiskem výkladu se stal žákovský referát. Při sdělování nových poznatků se často objevovalo hledání souvislostí, shodných a rozdílných vlastností popisovaných jevů. V nižším ročníku bylo při výuce použito opakované hlasité přeřikávání pojmů, které si předtím řada žáků nemohla zapamatovat. Velice cenné bylo upozorňování na rozšiřující učivo, ale i jasné vymezení minimálních požadavků.

Učitelka brala v úvahu individuální zvláštnosti žáků, projevovala empatii a toleranci, např. možností nechat se vyzkoušet na opravu nebo určit si datum zkoušení po zvládnutí učiva po nemoci. Poutavě žáky vstupně i průběžně motivovala. Během výkladu je podněcovala mnoha vhodně volenými otázkami, využívala jejich osobní zkušenosti i mezipředmětové vztahy, výklad vracela do praxe hledáním využitelnosti daného jevu. Opakovaně vedla žáky k sebereflexi a sebehodnocení. Přestože projevovali nadprůměrnou aktivitu, snažila se je stále povzbuzovat a zapojit i ty pasivnější. Žáci byli průběžně dostatečně chváleni, závěrečné zhodnocení hodin občas chybělo.

Při výuce vládla ve třídách velice přátelská atmosféra, žáci byli oslovováni jménem a bráni jako rovnocenní partneři. Uvědoměle dodržovali dohodnutá pravidla komunikace. Během

hodiny většina z nich projevila svůj názor nebo alespoň odpovídala na otázky.

Plánování a příprava výuky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení, interakce a komunikace jsou hodnoceny jako vynikající. Podmínky výuky jako velmi dobré. Celkově je průběh vzdělávání ve výuce přírodopisu a chemie hodnocen jako vynikající.

Pracovní činnosti a informatika

Škola začíná s výukou ovládnutí výpočetní techniky v pracovních činnostech v 6. ročníku. Třída se na tento předmět dělí na dvě skupiny a v učebním plánu mu každá z nich věnuje dvě hodiny měsíčně (jednu dvouhodinovou lekci). Na tuto výuku navazuje volitelný předmět informatika, který je vyučován v 7. a 8. ročníku vždy dvě hodiny jednou za čtrnáct dnů. Se stejnou časovou dotací je v 9. ročníku vyučován předmět pracovní činnosti se zaměřením na práci s výpočetní technikou. Ve škole funguje i kroužek výpočetní techniky. Počítačově zpracované tematické plány předmětů jsou rozpracovány s měsíčním určením. Ve všech ročnících je zařazeno totožné učivo: základní obsluha Windows, práce s textovým editorem Word a bitmapovým editorem Paintbrush. Tím dochází ve výuce k obsahové duplicitě učiva. Žáci učební látku podle plánů stále opakují a rozvíjejí jen minimálně. V 8. ročníku jsou navíc zařazeny základní funkce tabulkového procesoru Excel a v 9. ročníku je věnováno dvanáct hodin operačnímu systému DOS a nadstavbovému programu M602. Na závěr výuky je plánováno učivo dvojkové a šestnáctkové soustavy. V plánu není vymezen speciální čas na základní seznámení s hardwarem, na práci s myší, disketou apod.

Předměty, zaměřené na práci s počítačem, učí učitelka, která nesplňuje požadavky odborné způsobilosti pro jejich výuku. V loňském roce pouze absolvovala odborná školení v této oblasti, která se však nedotýkala didaktiky ani metodiky vyučování těchto předmětů. Tato skutečnost má negativní vliv na úroveň výuky. Předměty se vyučují v malé učebně, která je po obvodu vybavena zánovními speciálními stolkami pod počítače. Ty jsou doplněny starými, někde i rozbitými židlemi. Na stolicích je rozmístěno sedm samostatných žákovských stanic, osazených různými, již zastaralými procesory. K jednomu počítači je připojena tiskárna. Nainstalovaný software odpovídá starší konfiguraci počítačů: DOS, Windows 3.11, Word 6.0, Excel 5.0 a několik výukových programů. V učebně není k dispozici připojení na internet, žáci k němu nemají ve škole přístup. V průběhu výuky se u počítačů střídaly dvojice žáků, u jednoho stolku seděla trojice. Při výuce vyučující nepoužívala učebnice ani jinou literaturu, zápis do poznámkových sešitů s žáky neprováděla.

Témata sledovaných hodin nebyla zařazena v plánech. V 6. ročníku žáci vytvářeli v programu Paintbrush po většinu času hospitované dvouhodiny obrázků, který byl na konci lekce klasifikován. Vyučující pracovní místa obcházela, žáky chválila nebo jim pomáhala se zvládnutím úkolu. Vlastní výuka ovládnutí tohoto programu je podle tematického plánu zařazena až v druhém pololetí školního roku. Při závěrečné klasifikaci prací učitelka cenila hlavně estetické hledisko, využití možností počítače ani zvládnutí počítačových dovedností v komentáři většinou nezmiňovala. Učební čas nebyl vyplněn efektivně, vyučující dokonce část žáků vyzývala, aby si práci šetřili. V 7. a 8. ročníku učitelka zařadila další neplánované téma - psaní dopisů. V těchto lekcích žáky motivovala potřebou umět psát správně adresy úředních a osobních dopisů. Dále následoval výklad, při kterém vyučující podle okopírované části „normy“ svými slovy procházela potřebné náležitosti dopisu a provázela je poznámkami na tabuli. Šlo v podstatě o desetiminutový monolog, při kterém část žáků ztrácela souvislosti. Návaznost na předcházející látku (úpravy textu) učitelka přešla pouze formální poznámkou. Ve zbývajícím čase byl zadán úkol - sestavit podle schématu na tabuli dopis s libovolným textem i adresou. Žáci se tak více než formě dopisu věnovali vymýšlení jeho obsahu, ve skupinách se navzájem předváděli různými nesmyslnými formulacemi, vymýšlením krkolomných adres atd. Pozitivem bylo, že vyučující pracoviště opět obcházela, pomáhala

jednotlivým dvojicím s prací nebo technickými problémy a upozorňovala na pravopisné chyby.

Při výuce byli žáci motivováni vlastní prací s počítačem a kladným hodnocením ze strany vyučující. Byli nuceni přirozeně kooperovat - museli se dělit o práci u jednotlivých stanic. Učitelka se snažila sledovat rovnoměrnost jejich uplatnění na zadaném úkolu. Žáci dobrovolně akceptovali většinu dohodnutých pravidel a nedopouštěli se závažnějších kázeňských přestupků.

Plánování a příprava výuky jsou hodnoceny jako pouze vyhovující. Podmínky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení žáků jsou hodnoceny jako průměrné. Interakce a komunikace jako velmi dobré.

Celkově je průběh vzdělávání ve sledovaných předmětech hodnocen jako průměrný.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

V hospitovaných hodinách na 1. stupni a v hodinách českého jazyka, anglického jazyka, dějepisu, matematiky, fyziky, přírodopisu, chemie, občanské výchovy, informatiky a pracovních činností na 2. stupni jsou negativa a pozitiva téměř v rovnováze.

Celkově je průběh vzdělávání hodnocen jako průměrný.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Plánování

Ředitelka školy má na základě analýzy stávajícího stavu a místních podmínek vypracovaný dokument „Koncepční záměry školy pro období 2000/2004“, ve kterém jsou stanoveny hlavní aspekty rozvoje školy v dalších letech. Prioritami jsou kvalitní příprava žáků na další studium a vytvoření klidné, přátelské, tvůrčí atmosféry ve škole. Důležité je i zajištění volnočasových aktivit pro žáky, důsledné působení proti vandalismu a šikaně a využívání všech příležitostí k protidrogové prevenci. Dalšími body v dlouhodobém výhledu jsou: účinná individuální péče o žáky s vývojovými poruchami učení, podpora dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, modernizace zařízení a vybavení školy, snaha o soulad výchovného působení školy a rodiny atd. Vytyčené úkoly jsou reálné, splnitelné, kvalifikované. Podrobněji jsou některé okruhy rozvedeny v materiálu „Plán činnosti školy - školní rok 2001/2002“, ve kterém jsou dále uvedeny konkrétní připravované akce, předpokládané exkurze, návštěvy výstav i budoucí účast v soutěžích. Plán je zpracován kvalitně, pečlivě, při jeho tvorbě spolupracovali s vedením školy i ostatní pedagogičtí pracovníci, jejich podněty a připomínky byly vítány. Plán byl konzultován i s představiteli obce. Jeho plnění je průběžně kontrolováno na pedagogických radách. Při úvodních třídních schůzkách s ním byli seznámeni také rodiče. Měsíční ani týdenní plány činnosti vypracovávají nejsou, konkrétní organizační pokyny jsou sdělovány při každodenních osobních setkáních nebo formou zprávy na nástěnce ve sborovně nebo při pracovních poradách.

Škola si pro výuku zvolila vzdělávací program Základní škola, č.j. 16847/96-2. Schválené učební plány jsou rozpracovány dle podmínek školy a jsou plněny z hlediska celkového týdenního počtu hodin v jednotlivých ročnících i v celkových minimálních časových dotacích pro výuku jednotlivých předmětů. Volitelné předměty jsou vyučovány od 7. ročníku, vždy dvě hodiny týdně. Nabídku tvoří: informatika, základy administrativy, seminář z českého jazyka a seminář z matematiky. Nepovinné předměty jsou zavedeny tři: literárně-dramatická výchova, sborový zpěv a katolické náboženství. Ve volném čase mají žáci možnost

navštěvovat několik zájmových útvarů: přírodovědný kroužek, dramatický kroužek, hru na flétnu, kroužek výpočetní techniky, včelařský kroužek a evangelické náboženství.

Škola vykazuje celkem třicet žáků se specifickými poruchami učení, na deset z nich požaduje zvýšený finanční normativ. Mimo výuku se těmto žákům věnují vyučující 1. stupně, individuální učební plány jsou zpracovány.

Oblast plánování je hodnocena jako velmi dobrá.

Organizování

Kompetence jednotlivých pracovníků školy jsou vymezeny v písemně vypracovaných náplních práce. Ředitelka v nich delegovala některé pravomoci na svoji zástupkyni, případně výchovnou poradkyni a školníka. Jedná se například o vedení a kontrolu povinné dokumentace, tvorbu rozvrhu, zajištění suplování, vedení dokumentace integrovaných zdravotně postižených žáků, kontrolu provozu, požární prevenci atd. Personální, mzdovou a účetní agendu vede ředitelka sama spolu s externí mzdovou účetní a s částečnou pomocí zástupkyně. Poradními orgány ředitelky jsou kromě pedagogické rady metodické sdružení vyučujících 1. stupně a jednotlivé předmětové komise. Tato organizační struktura umožňuje účinné řízení školy.

Organizace vyučování není v souladu s platnými předpisy, délky přestávek po 4., 6. a 7. vyučovací hodině jsou zkráceny na 5 minut. Důvodem jsou brzké odjezdy autobusů do okolních obcí. Ředitelka proto požádala dne 11. října 1999 o udělení výjimky z délky přestávek. Ze Školského úřadu Ústí nad Orlicí jí bylo dopisem ze dne 4. ledna 2000 mylně sděleno, že kromě délky hlavní přestávky jsou další úpravy v její kompetenci. Povinná dokumentace je vedena v daném rozsahu a stanovenou formou. Kontrolou zápisů v třídních knihách bylo zjištěno, že ve 4. a 5. ročníku není od začátku školního roku 2001/2002 do termínu inspekce doložena výuka psaní jako součásti českého jazyka. Vnitřní řád školy je zpracován velmi podrobně, některá ustanovení upravující život žáků mimo školu jsou neopodstatněná. Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2000/2001 obsahuje všechny základní údaje požadované právní normou. Podrobně pojednává o dalších aktivitách školy - o kulturních vystoupeních, besedách a vzdělávacích akcích, sportovních aktivitách, exkurzích a výletech. Shrnuje i účast v soutěžích. Ochrana osobních dat je zajištěna.

Rozhodnutí vydávaná ředitelkou jsou konkrétní, adresná, včasná. Při své práci využívá nejen podněty a připomínky pedagogů, ale i rodičů žáků a představitelů obce. Informace zaměstnanci školy získávají prostřednictvím nástěnek ve sborovně, ústně při každodenním osobním styku a též při pracovních poradách a pedagogických radách. Žákům předávají informace především třídní učitelé, ale jsou jim určeny i nástěnky na chodbách školy a ve třídách. Rodiče jsou informováni o aktuálním prospěchu a chování svých dětí a o dění ve škole pomocí žakovských knížek a notýsků nebo osobně při třídních schůzkách, které se konají přibližně čtyřikrát ročně. Po dohodě je kdykoliv možná individuální návštěva školy.

Škola se prezentuje na veřejnosti různými akcemi pro rodiče a ostatní občany - např. vystoupeními u příležitosti oslav výročí vzniku Československa nebo Dne matek, organizuje Den Země, Den zdravého životního stylu, Dětský karneval apod. O své činnosti informuje ve vitrínce umístěné u zdejšího obchodu a také publikováním příspěvků, fotografií a zajímavostí v místním zpravodaji Sloupnický pelmel.

Z důvodu výše zmíněných nedostatků je oblast organizování hodnocena jako průměrná.

Vedení a motivování pracovníků

Řízení školy je funkční a účinné, navazuje na oblasti plánování a kontroly. Tvořivost a iniciativa učitelů i ostatních zaměstnanců je vítána a podporována. Jsou využívány jejich

nápady, podněty a jedinečné schopnosti. Nabídky na další vzdělávání mají vyučující vyvěšovány na nástěnce ve sborovně, semináře si mohou vybírat podle zájmu. V loňském školním roce absolvovali celkem 12 vzdělávacích akcí.

Systém kritérií pro přidělování osobních příplatků je písemně vypracován a je součástí „Vnitřního platového předpisu“. Ohodnocena je kvalitní pedagogická práce, činnosti s ní spojené i úkony nad rámec pracovních povinností. Kritéria jsou pracovníkům známa a jsou spolu se zmíněným dokumentem k dispozici k nahlédnutí ve sborovně. K úpravám výše příplatku dochází dvakrát až třikrát ročně. Odměny jsou vypláceny za splnění mimořádných úkolů. Kromě finančního stimulu dbá vedení školy i na morální ohodnocení práce svých podřízených. Na pracovních poradách a pedagogických radách jsou vyučující pochváleni, je jim vyjádřeno poděkování za jejich práci.

Vedení a motivování pracovníků má velmi dobrou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Systém vnitřní kontroly školy je funkční. Kromě ředitelky je kontrolní činností pověřena i její zástupkyně. Vedení školy má vypracovaný plán kontrol, zaměřující se na kvalitu výchovně vzdělávacího procesu, na vedení povinné pedagogické dokumentace, na dodržování dozorů i na provoz školy. Kontrola pedagogické činnosti je prováděna prostřednictvím měsíčně plánovaných hospitací. Z nich jsou pořizovány záznamy, na jejichž základě jsou koncipovány závěry. S vyučujícími jsou výsledky kontrol projednávány při pohospitačních rozborech. Opatření k nápravě zjištěných nedostatků jsou přijímána a následně je prováděna kontrola jejich plnění. Zobecněné poznatky z hospitační činnosti jsou prezentovány na pedagogických radách. Nad hospodařením školy je kromě vnitřního dohledu prováděna i kontrola zevnějšku – Obecním úřadem ve Sloupnici a referátem školství Okresního úřadu v Ústí nad Orlicí. Pravidelně jsou prováděny předepsané revize i kontroly Okresní hygienickou stanicí v Ústí nad Orlicí.

Ke sledování úrovně učení žáků slouží vedení školy vlastní kontrolní testy z českého jazyka a z matematiky zadávané na konci školního roku v 1. – 9. ročníku. Dále výsledky přijímacího řízení na osmiletá gymnázia a střední školy a umístění žáků v různých soutěžích.

Rozsah a efektivita kontrolního systému školy jsou hodnoceny jako velmi dobré.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Na základě úrovně jednotlivých sledovaných jevů jsou celkově podmínky vzdělávání hodnoceny jako velmi dobré.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Hodnocení efektivnosti čerpání NIV

Ze státního rozpočtu jsou financovány mzdové náklady, odvody a ostatní neinvestiční výdaje související s výukou. Rozpočet byl v průběhu roku povýšen z důvodu integrace zdravotně postižených žáků ve škole. Počet pracovníků navýšen nebyl. Rozpis rozpočtu za sledované období má návaznost na výkaz zisku a ztráty za rok 2000. V hodnoceném období základní škola vykázala kladný hospodářský výsledek, který byl převeden do rezervního fondu.

Hodnocení efektivity čerpání mzdových prostředků

Na rok 2000 byly škole stanoveny závazné ukazatele mzdové regulace (limit počtu zaměstnanců, limit prostředků na platy a limit prostředků na ostatní platby za provedenou práci). Dle výkazu Škol (MŠMT) P 1-04, výkazu zisku a Úč ROPO 4-02 za rok 2000, hlavní knihy za období leden až prosinec 2000 a rozpisu rozpočtu na rok 2000 bylo zjištěno, že tyto závazné ukazatele byly dodrženy. Výkaz Škol (MŠMT) P 1-04 má přímou vazbu na mzdové údaje, vycházející z programu zpracovávajícího mzdy.

Personální dokumentace zaměstnanců školy je vedena přehledně dle jednotlivých zaměstnanců. V době inspekce obsahovala dokumenty potřebné pro zařazení zaměstnanců do platových tříd a platových stupňů (pracovní smlouvu, doklad o odborné a pedagogické způsobilosti, platový výměr a podklad pro zápočet praxe, včetně výpočtu).

Při odměňování zaměstnanců se škola řídí zákonem č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, nařízením vlády ČR (dále jen nařízení vlády) č. 251/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů a vnitřním platovým předpisem. Na základě namátkové kontroly dodržování ustanovení výše uvedených právních předpisů a vyhlášky MŠMT č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců, byl v několika případech zjištěn chybný zápočet praxe.

Příplatky za vedení jsou vypláceny v souladu s nařízením vlády. Osobní příplatky jsou přiznávány na základě předem stanovených kritérií, které tvoří přílohu „Vnitřního platového předpisu“. Odměny byly v hodnoceném období vypláceny průběžně za mimořádné práce a na základě písemného zdůvodnění.

Tvorba fondu kulturních a sociálních potřeb (dále FKSP) splňuje podmínky vyhlášky MF č. 310/1995 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů. Finanční prostředky jsou vedeny na samostatném bankovním účtu. Pro rok 2000 byly zpracovány zásady čerpání FKSP a rozpočet, které jsou součástí kolektivní smlouvy. Čerpání prostředků je v souladu s výše uvedenými zásadami a bylo průkazně doloženo účetními doklady. V jednom případě byl zaměstnankyni poskytnut příspěvek na rekreaci peněžní formou, což odporuje ustanovení výše uvedeného právního předpisu.

Hodnocení efektivity čerpání ONIV

Z ostatních neinvestičních výdajů byly v roce 2000 hrazeny učební pomůcky, učebnice, náklady spojené se vzděláváním pedagogů, plavecký výcvik a ochranné pracovní prostředky.

Hodnocení výroční zprávy o hospodaření školy

Výroční zpráva o hospodaření školy v roce 2000 je součástí Výroční zprávy o činnosti školy ve školním roce 2000/2001. Tvoří ji v souladu s platnou právní normou tabulky, které shrnují celkové příjmy a výdaje školy v daném kalendářním roce.

Hodnocení efektivity využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům

Finanční prostředky přidělované ze státního rozpočtu jsou využívány efektivně a v souladu s účelem, za jakým byly poskytnuty.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Výchovné poradenství

Oblast výchovného poradenství zabezpečuje ve škole desátým rokem zkušená učitelka 2. stupně. Specializační studium pro výchovné poradce neabsolvovala.

Okruhy činnosti jsou zpracovány v dokumentu „Plán práce VP 2001/2002“. Důležité aktivity jsou výchovnou poradkyní chronologicky zaznamenávány. Minimální preventivní program školy je zpracován a jednotlivá témata prevence negativních společenských jevů tvoří součást vzdělávacího programu školy.

Nedílnou součástí výchovného poradenství ve škole je průběžná profesionální orientace starších žáků a administrativní zajištění vycházejících žáků. Každoročně jsou navázány kontakty se zástupci středního školství, probíhají konzultace se žáky a jejich rodiči.

V současné době škola integruje 30 žáků se specifickou vývojovou poruchou učení a jednoho žáka s kombinací zdravotního postižení. Na 10 žáků vedení školy žádalo zvýšené finanční výdaje (na mzdové prostředky pro vyučující 1. stupně, které se žákům mimo výuku individuálně věnují a na nákup pomůcek pro reedukaci). Pro všechny integrované žáky jsou zpracovány individuální vzdělávací plány (český jazyk a cizí jazyk). Integrace rámcově probíhá v souladu s metodickými pokyny MŠMT ČR k integraci čj. 16 138/98-24 a čj. 23 472/92-21. Škola je standardně vybavena speciálními pomůckami a postupně je tento fond rozšiřován. Z analýzy písemných projevů žáků a jejich hodnocení vyplynulo doporučení výrazněji žáky se specifickými vývojovými poruchami učení pozitivně motivovat a využívat neformálního slovního hodnocení.

Průběžně jsou v rámci výchovného poradenství řešeny různé školní i osobní problémy žáků, jsou organizovány besedy a přednášky. Výchovná poradkyně je dle potřeby v kontaktu s pracovníky zainteresovaných institucí, zejména s pedagogicko-psychologickou poradnou, úřadem práce a dalšími subjekty.

Aktivity výchovné poradkyně jsou ve škole známy a využívány, existuje vzájemná funkční spolupráce s pedagogickým sborem a vedením školy.

Výchovné poradenství zaznamenalo pozitivní posun. Je velmi dobře komplexně zabezpečeno, tvoří fungující součást školy poskytující žákům, jejich rodičům i pedagogickému sboru servis adekvátních služeb.

Stravování

Stravování žáků a zaměstnanců základní školy zajišťuje Domov důchodců Sloupnice. Obědy se vaří pro základní školu i obyvatele domova společně v jedné kuchyni. Jídelna pro žáky je samostatná se zvláštním vchodem. Tato místnost je vzhledem k počtu stravovaných dostačující, světlá a udržovaná v čistotě. Uvařené pokrmy jsou uloženy v ohřívacích výdejových pultech a bezprostředně vydávány, takže kvalita i teplota hotového jídla je zachována. Podávání obědů je prováděno výdejovým okénkem přímo z kuchyně do jídelny. Po dobu výdeje je dle rozvrhu zabezpečen dozor z řad pedagogického sboru. Žáci přicházeli na oběd po skupinách, při konzumaci oběda se chovali slušně, viditelné byly pozitivní návyky. K jídelně patří též sociální zařízení a prostor k odkládání oděvů.

Finanční normativ na nákup potravin i poplatky jsou v souladu s příslušným obecně závazným právním předpisem. Spotřebované potraviny jsou denně evidovány ve výdejce zpracovávané programem na počítači. Normovaný náklad na potraviny je porovnáván s cenou skutečně vydaných potravin na výdejkách denně a zároveň od počátku roku.

Stravování vyhovuje potřebám základní školy.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zřizovací listina školy ze dne 11. prosince 1995
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. Be/01/99, ze dne 5. března 1999
- Koncepční záměry školy pro období 2000/2004
- Plán činnosti školy - školní rok 2001/2002
- Učební plán školy pro školní rok 2001/2002
- Rozvrhy hodin tříd ve školním roce 2001/2002
- Náplně práce zaměstnanců školy
- Rozpis vyučovacích hodin a přestávek
- Žádost o udělení výjimky z délky přestávek ze dne 11. října 1999
- Odpověď Školského úřadu Ústí nad Orlicí na žádost o udělení výjimky z délky přestávek ze dne 4. ledna 2000, čj. Ku 000104/3
- Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2000/2001
- Záписy z pedagogických rad
- Třídní knihy 1. - 9. ročníku - šk. rok 2001/2002
- Třídní výkazy a katalogové listy žáků 1. - 9. ročníku
- Záznamy o práci v nepovinných předmětech ve šk. roce 2001/2002
- Protokoly o komisionálních zkouškách ve šk. roce 2000/2001
- Vnitřní řád školy platný od září 1998
- Kniha úrazů
- Plán hospitací ve šk. roce 2001/2002
- Tematické plány učiva hospitovaných předmětů pro šk. rok 2001/2002
- Plán práce VP 2001/2002
- Osobní dokumentace zdravotně postižených žáků
- Výběr žákovských sešitů a žákovských knížek
- Závazné ukazatele rozpočtu pro rok 2000, včetně úprav
- Výkaz zisků a ztrát Úč ROPO 4-02 za rok 2000
- Rozvaha Úč ROPO 3-02 za rok 2000
- Vnitřní platový předpis ze dne 1. ledna 2000, včetně příloh 1, 2, 3 a dodatků 1, 2, 3
- Personální dokumentace zaměstnanců školy
- Výkaz Škol (MŠMT) P 1-04 za rok 2000
- Podklady pro výplatu mimořádných odměn za měsíce duben, červen, září, listopad, prosinec 2000
- Organizační řád ZŠ Sloupnice platný od září 1998
- Výkaz o základní škole Škol (MŠMT) V 3-01 k 30. září 2001
- Kolektivní smlouva na rok 2000 ze dne 17. ledna 2000
- Účetní doklady vztahující se k FKSP za rok 2000

- Smlouva o půjčce z FKSP ze dne 22. listopadu 2000
- Doplněk č. 3 Statutu Domova důchodců Sloupnice ze dne 20. ledna 1996
- Záznamy stravovaných osob a poplatků za měsíc září 2001

ZÁVĚR

Mezi pozitivna zjištěná při inspekční činnosti patří kvalitní výuka přírodopisu a chemie, široká nabídka nepovinných předmětů a zájmových útvarů, množství organizovaných mimoškolních akcí a práce výchovné poradkyně.

K negativním zjištěním patří nedostatky v plánování výuky informatiky, opomíjení motivační složky, závěrečného zopakování učiva a zhodnocení žákovských výkonů v části vyučovacích hodin, nedoložená výuka psaní ve 4. a 5. ročníku a zkrácená délka některých přestávek.

Celkově je průběh vzdělávání hodnocen jako průměrný.

Podmínky vzdělávání jsou hodnoceny jako velmi dobré.

Od předešlé komplexní inspekce, provedené ve dnech 19. - 23. ledna 1998 a zapsané v inspekční zprávě se signaturou kj5cr101, čj. 105 037/98-2082, došlo vzhledem k personální změně ve funkci ředitelky k pozitivním změnám ve všech aspektech činnosti školy.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Mirka Machková	Mgr. Mirka Machková, v. r.
Členové týmu	PaedDr. Marta Hunalová	PaedDr. Marta Hunalová, v. r.
	Mgr. Eva Škodová	Mgr. Eva Škodová, v. r.
	Mgr. Jaroslav Loučka	Mgr. Jaroslav Loučka, v. r.
Další zaměstnanci ČŠI	Marta Košutová Růžena Zářecká Jitka Chalupníková	

V Ústí nad Orlicí dne 4. ledna 2002

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 22. ledna 2002

Razítko

Ředitelka školy

Mgr. Vladimíra Pilgrová

Mgr. Vladimíra Pilgrová, v. r.

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
KrÚ Pardubice, odbor školství	2002-02-18	105 063/02-5126
OÚ Sloupnice	2002-02-20	105 064/02-5126
Rada školy	-	-

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
2002-02-04	105 062/02-5126	Připomínky byly podány (viz příloha).